

คำวินิจฉัยของ นายปรีชา เถลิงมวณิชย์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๕/๒๕๕๖

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลย บริษัท
ลีลาวีศวโลหะกิจ จำกัด กับพวก ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ กค. ๒๒๕/๒๕๕๓ ขอให้ศาล
รัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ (กรณี
พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑
มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐

กรณีสืบเนื่องจาก ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เป็นโจทก์ฟ้อง ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ไทยมัยอิมพอร์ต ที่ ๑ กับพวก รวม ๑๑ คน เป็นจำเลยต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง
ประเทศกลาง โดยโจทก์ฟ้องจำเลยที่ ๑ ในฐานะลูกหนี้ชั้นต้น และจำเลยที่ ๒ ถึงจำเลยที่ ๑๑ ในฐานะ
ผู้ค้ำประกันขอให้ชำระหนี้ตามสัญญาบัตรสัตรีชิต และเบิกเงินเกินบัญชี และค้ำประกัน

ในระหว่างการพิจารณาคดี โจทก์ขอถอนฟ้อง จำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๘ จำเลยที่ ๙ จำเลยที่ ๑๐
และจำเลยที่ ๑๑ เนื่องจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยดังกล่าวเด็ดขาดและโจทก์
ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ของจำเลยต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
ระหว่างประเทศกลางอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง และมีคำสั่งจำหน่ายคดีเฉพาะในส่วนของจำเลยที่ ๑
จำเลยที่ ๘ จำเลยที่ ๙ จำเลยที่ ๑๐ และจำเลยที่ ๑๑ ออกเสียจากสารบบความแล้ว สำหรับจำเลยที่ ๔
และจำเลยที่ ๕ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
ระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งจำหน่ายคดีชั่วคราวเฉพาะจำเลยที่ ๔ และจำเลยที่ ๕ ตามพระราชบัญญัติ
ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) แต่ยังคง
ดำเนินคดีกับจำเลยที่เหลือต่อไป

จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๖ และจำเลยที่ ๗ ยื่นคำร้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ
การค้าระหว่างประเทศกลาง โต้แย้งว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๕๓ ฉบับที่แก้ไข
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง
และวรรคสาม

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๐ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ กับแจ้งคำสั่งให้สำนักงานศาลยุติธรรมทราบ

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหาตามคำร้อง ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยในคำวินิจฉัยที่ ๓๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ฉบับที่แก้ไข (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม ดังเหตุผลตามคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องซ้ำอีก โดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยดังที่กล่าวมาข้างต้น จำนวน ๑๐ คน คือ นายกระมล ทองธรรมชาติ นายปรีชา เถลิมวณิชย์ นายผัน จันทรปาน นายมงคล สระฐาน นายมานิต วิทยาเต็ม นายศักดิ์ เตชะชาญ นายสุธี สุทธิสมบูรณ์ พลตำรวจเอก สุวรรณ สุวรรณเวช นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ และนายอุระ หวังอ้อมกลาง

สำหรับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ฉบับเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕๐/๑๒ (๔) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม จำนวน ๒ คน คือ นายสุจิต บุญบงการ และนายอมร รักษาสัตย์

ส่วนตุลาการอีก ๓ คน คือ นายจิระ บุญพจนสุนทร นายจุมพล ณ สงขลา และนางเสาวนีย์ อัสวโรจน์ วินิจฉัยว่า ไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ผู้ทำคำวินิจฉัยได้วินิจฉัยคดีตามมติที่เป็นเสียงข้างมาก จึงไม่ต้องวินิจฉัยปัญหาตามคำร้องซ้ำอีก ให้ยกคำร้อง

นายปรีชา เถลิมวณิชย์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ